

Nucli de Sant Pere de Copons o Comalats

Copons

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Sant Pere de Copons, 08289
Emplaçament: Al nord-est del nucli urbà de Copons, als peus de l'Escaleta de Sant Pere
Alçada: 521m

Coordenades:

Latitud: 41.65021
Longitud: 1.52844
UTM Est (X): 377462
UTM Nord (Y): 4611987

Classificació

Número de fitxa: 08071-86
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Romànic Modern Contemporani Popular
Segle: XII-XXI
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Diversos propietaris

Fitxes associades:

[Antic Corral de cal Solà / Cal Valiente](#)

[Cal Siscu / Cal Cisco / Cal Bujons](#)

[Cal Solà](#)

[Sant Pere de Copons / Sant Pere de Comalats](#)

[Cal Soques](#)

Descripció

Conjunt aïllat situat al nord-est del nucli urbà de Copons, en la confluència entre la riera de Sant Pere i la Floranca. Es tracta d'un nucli de planta irregular format al voltant de l'església romànica de Sant Pere, bastida al segle XII. Actualment, el temple està situat a la banda de migdia mentre que les cases que el conformen es situen a tramuntana. La majoria d'aquests edificis, amb l'excepció de cal Siscu, es troben alineats en un únic carrer situat a la banda de tramuntana del temple. Aquestes cases presenten una tipologia constructiva semblant, donat que totes foren bastides a mitjans del segle XVIII. Són de planta rectangular, amb teulades de dues vessants i distribuïdes en planta baixa, pis i golfes. Són alhora bastides en pedra desbastada disposada regularment. Actualment, la majoria han estat rehabilitades.

Història

El petit veïnat de Sant Pere de Copons (o de Comalats) es correspon amb una antiga sagrera medieval centrada per l'ermita romànica de Sant Pere, que dona nom al nucli. La capella formava part de l'antic terme del castell de Copons, en el indret conegut com a Comalats. L'any 1020, Guifred de Balsareny (repoblador del terme) ven a la seva muller Ingilberga el terme del castell de Copons. I posteriorment, en el seu testament, Ingilberga deixa un camp a l'església de Sant Pere de Copons, quedant així establert en primer lloc el topònim de Copons per sobre del de Comalats (que no apareix fins al segle XII). Les cases que conformen el nucli són majoritàriament de mitjans del segle XVIII i actualment es corresponen amb cal Siscu, cal Ros, Cal Soques, cal Solà i l'antic corral de cal Solà. Anteriorment, durant la dècada dels anys 20 del segle XX, hi havia vuit cases i quatre d'elles eren habitades (cal Solà, cal Ros, cal Siscu i cal Torrents, aquesta darrera actualment enderrocada). En total hi vivien una trentena de veïns. Les cases deshabitades eren cal Rafel, cal Soques, ca la Seiraca i la casa del costat de cal Torrents, actualment enrunada. Després de la Guerra Civil espanyola, els veïns de Sant Pere, Comalats, les masies dels voltants i gent del poble varen contribuir a edificar el pont sobre la riera de Sant Pere. El nucli va estar deshabitat fins a la dècada dels anys 70. Posteriorment, a partir dels anys 80, el nucli torna a estar habitat, rehabilitant les cases i condicionant-les per les noves famílies.

Bibliografia

Copons. Plànol urbà / Guia d'interès. Copons: Ajuntament de Copons, 2000. EMILI; BET; PERET (1996). "Sant Pere de Copons". Camí Ral. Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons, núm. 1, p. 2. MUÑOZ, Natàlia (2007). "Renoms de Copons: Sant Pere de Copons i les seves masies". Camí Ral. Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons, núm. 23, p. 29.

